

schrift ten behoeve van de exploitant van een inrichting mogelijk is voor zover het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet, met als motivering i) "zoals ook besloten ligt in de uitspraak van de Afdeling van 6 december 2017 (...) over het wijzigen van vergunningvoorschriften voor inrichtingen"; en 2) "Deze uitleg vindt ook steun in de wetsgeschiedenis bij de totstandkoming van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Kamerstukken II 2006/07, 30 844, nr. 3, blz. 117)."

6. Enfin. Ik juich de inhoud van de onderhavige rechtsontwikkeling nog steeds toe.

7. Overigens mocht het oordeel van de Afdeling appellante niet baten. Het bevoegd gezag had voldoende aannemelijk gemaakt dat het voorschrift waarvan intrekking werd verzocht (het gesloten houden van deuren en ramen wanneer muziek ten gehore wordt gebracht) wel benodigd was. Hoewel niet in de uitspraak aangehaald, sluit de Afdeling hiermee aan bij het vaste criterium in de maatwerkjurisprudentie dat het bevoegd gezag beleidsruimte toekomt bij de beslissing om maatwerkvoorschriften te stellen, en, indien wordt besloten tot het stellen daarvan, het bevoegd gezag een zekere beoordelingsruimte heeft bij de vaststelling van hetgeen nodig is ter bescherming van het milieu (o.a. ABRvS 8 december 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BO6612, *M en R* 2011/49, m.nt. De Graaf – overigens wordt in die uitspraak nog de oude terminologie gehanteerd van *beleidsvrijheid* en *beoordelingsvrijheid*, zie nader (thans: beleidsruimte, zie het jaarverslag 2017 van de Raad van State en www.stibbeblog.nl/all-blog-posts/public-law/de-afdeling-neemt-afscheid-van-het-begrip-marginale-toetsing-een-nieuw-stap-richting-meer-rechtsbescherming/)).

Anna Collignon

M en R 2018/97

Rechtbank Amsterdam 17 mei 2018, nr. 13/994063-16
(Cohen Tervaert, Van Wel, Hube)
m.nt. A.M.C.C. Tubbing

(art. 9 Ffw en art. 13 Ffw, thans 3.1, 3.5, 3.10 en 3.38 Wnb;
art. 3.25 Uitvoeringsbesluit natuurbescherming en art. 1 lid 2
en art. 140 Sr)

ECLI:NL:RBAMS:2018:3381

Vervolgung wegens het vangen en onder zich hebben van een big van een wild zwijn

Verdachte is het vangen en onder zich hebben van een big van een wild zwijn te laste gelegd. Wegens overtreding van enkele bepalingen van de Flora- en faunawet, inmiddels vervangen door de Wet Natuurbescherming, wordt verdachte veroordeeld tot een geldboete. Geen criminele organisatie. Toepassing van de voor verdachte gunstiger bepalingen van de Wet Natuurbescherming. Opzet in verbodsbepalingen is 'boos opzet'.

Vonnis van de rechtbank Amsterdam, meervoudige economische strafkamer, in de strafzaak tegen [verdachte], geboren te [geboorteplaats] op [geboortedatum] 1983, ingeschreven in de Basisregistratie Personen op het adres [adres], [woonplaats].

1 Het onderzoek ter terechtzitting

De rechtbank wijst dit vonnis naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzittingen op 17 en 18 april 2018 (inhoudelijke behandeling) en 3 mei 2018 (sluiting). Verdachte is aanwezig geweest op de zittingen van 17 en 18 april 2018.

De rechtbank heeft kennisgenomen van de vordering van de officieren van justitie, mrs. M.C.A. Plantenga en S. Kubicz (hierna: de officier van justitie), en van wat verdachte en zijn raadsman mr. P.C.H. van Schooten naar voren hebben gebracht.

2 Tenlastelegging

Verdachte wordt er – kort gezegd – van beschuldigd dat hij zich (tezamen en in vereniging met anderen) heeft schuldig gemaakt aan

1. het (opzettelijk) vangen en/of bemachtigen van big van een wild zwijn op 8 juni 2015;
2. het (opzettelijk) vervoeren en/of afleveren en/of uitwisselen en/of onder zich hebben van een big van een wild zwijn op 8 juni 2015;
3. het deelnemen aan een criminele organisatie in de periode van 1 januari 2014 tot en met 17 augustus 2015.

De volledige tekst van de tenlastelegging is opgenomen in bijlage I, die aan dit vonnis is gehecht en geldt als hier ingevoegd.

3 Verhouding Ffw en Wet natuurbescherming

De Ffw is sinds 1 januari 2017 opgevolgd door de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb). Voor deze zaak zijn er twee relevante wijzigingen. De eerste is de introductie van het opzetvereiste in de Wnb. Door het opnemen van opzet in het equivalent van de artikelen 9 Ffw (nu artikel 3.10 Wnb) en 13 Ffw (nu artikel 3.38 Wnb) is opzet bestanddeel geworden van de delictsomschrijving. Dit betekent dat niet-opzettelijke handelingen (overtredingen), zoals bedoeld in die artikelen, niet langer strafbaar zijn. Anders dan de officier van justitie in haar requisitoir lijkt aan te nemen, geldt voor deze economische delicten in de opzet-variant bovendien dat de strafbepaling nu opzettelijk moet zijn overtreden (zogenoemd 'boos opzet') en niet, zoals gebruikelijk in het orderingsrecht en vóór 1 januari 2017 gold, dat het opzet alleen gericht hoefde te zijn op de bestanddelen van de strafbepaling en niet op het wederrechtelijke karakter van de gedragingen (zogenoemd 'kleurloos opzet').

Daarnaast is dat het enkele vervoeren van uit het wild afkomstige dieren niet langer strafbaar is onder de Wnb. Al-

leen het 'onder zich hebben of verhandelen' van aangewezen diersoorten (zoals wilde zwijnen) is in artikel 3.38 lid 1 onder a van de Wnb onder verwijzing naar artikel 3.25 van het Besluit natuurbescherming strafbaar gesteld.

Omdat de wet in de periode, gelegen tussen het begaan van de verweten gedragingen en de dag van dit vonnis, gewijzigd is, en die wijzigingen zonder twijfel voortvloeien uit een gewijzigd inzicht van de wetgever over de strafwaardigheid van deze feiten, worden op grond van artikel 1, tweede lid Sr de voor verdachte gunstigere verbodsbepalingen van de Wnb toegepast.

4 Waardering van het bewijs

4.1 Inleiding

Op 21 november 2013 heeft de Omgevingsdienst Flevoland & Gooi en Vechtstreek een anonieme brief ontvangen waarin stond vermeld dat een zekere "[naam 1]" op een wildbarbecue heeft verteld dat hij zijn jachtakte was kwijtgeraakt en dat hij sindsdien met een vriend stroopt. Op 29 september 2014 is een anonieme melding binnengekomen via het meldpunt Meld Misdaad Anoniem dat de jachtakte van [medeverdachte 1] is ingetrokken en dat bekend is dat hij desondanks bijna dagelijks naar de Veluwe rijdt om te jagen. Uit een GBA-bevraging is de naam van medeverdachte [medeverdachte 1] naar voren gekomen en uit verder onderzoek blijkt dat zijn jachtakte inderdaad is ingetrokken en dat hij bekend staat onder de roepnaam "[naam 1]". Hierop is het onderzoek O9Bosduif gestart, waarbij uiteindelijk verschillende verdachten in beeld zijn gekomen. De meeste verdachten wordt – kort samengevat – verweten dat zij in wisselende samenstelling met vuurwapens hebben geschoten op beschermde diersoorten en/of dat zij deze dieren hebben gevangen. De meesten van hen hebben dit gedaan zonder dat zij in het bezit waren van een jachtakte. Daarnaast wordt een aantal van hen verweten dat zij wapens en/of munitie voorhanden hebben gehad. Tot slot zouden een aantal verdachten een criminele organisatie hebben gevormd met als gezamenlijk doel het gestroopte wild te gebruiken voor de jaarlijkse wildbarbecue, die in 2015 voor de zesde keer zou plaatsvinden.

4.2 Overwegingen van de rechtbank

Vrijspraak ten aanzien van feit 3 – deelname aan een criminele organisatie

De rechtbank dient de vraag te beantwoorden of verdachte heeft deelgenomen aan een criminele organisatie. De officier van justitie heeft aangevoerd dat dit wel het geval is, maar de raadsman stelt dat niet aan de juridische vereisten van een criminele organisatie wordt voldaan en verdachte al helemaal niet als deelnemer kan worden gekwalificeerd.

Onder 'organisatie' in de zin van artikel 140 Sr wordt verstaan een samenwerkingsverband tussen ten minste twee personen met een zekere duurzaamheid en structuur. Aanwijzingen voor het bestaan van een dergelijk samen-

werkingsverband kunnen bijvoorbeeld zijn gemeenschappelijke regels, het voeren van overleg, gezamenlijke besluitvorming, een taakverdeling, een bepaalde hiërarchie en geleidingen.

In deze zaak is onvoldoende gebleken dat sprake is van zo'n samenwerkingsverband. Het stropen en overdragen van wapens gebeurde weliswaar veelvuldig, waarbij medeverdachte [medeverdachte 1] vaak als initiatiefnemer optrad, maar het gebeurde steeds in wisselende samenstellingen en op verschillende manieren. Het waren losse handelingen van individuen die onderling geen regels of afspraken hadden. Voor zover er al enige samenwerking was, bijvoorbeeld door middel van het vormen van een WhatsApp-groep, dan zag deze samenwerking op de gezamenlijke organisatie van een jaarlijkse wildbarbecue. Het enkele feit dat individuen uit een groep – al dan niet gezamenlijk met andere groepsleden – misdrijven plegen betekent echter niet automatisch dat het oogmerk van die groep ook gericht is op het plegen van die of andere misdrijven. Uit het dossier en het verhandelde op de zitting blijkt bovendien onvoldoende dat het gezamenlijke stropen hoofdzakelijk werd gedaan ter bevoorrading van de wildbarbecue. Kortom, de rechtbank acht niet bewezen dat verdachte heeft deelgenomen aan een criminele organisatie in de zin van artikel 140 Sr. Verdachte zal van dit feit worden vrijgesproken.

Ten aanzien van feit 1 – het vangen van een big van een wild zwijn

De raadsman heeft – kort gezegd – het verweer gevoerd dat verdachte geen opzet had op het vangen van de big, omdat het in een opwelling gebeurde. Dit verweer wordt verworpen. Verdachte heeft namelijk ter terechtzitting bekend dat hij een schop heeft gegeven tegen de big, waardoor het dier zo duizelig werd dat zijn medeverdachte [medeverdachte 1] het kon vangen.

Het vangen van de big gebeurde dus in nauwe samenwerking. Beide verdachten hadden daarin hun bijdrage. Verdachte heeft vervolgens niets gedaan om de big weer vrij te laten. Dan kan hij achteraf niet met de verontschuldiging komen dat hij de schop in een opwelling heeft gegeven.

4.3 Bewezenverklaring

De rechtbank acht bewezen dat verdachte

1. op 8 juni 2015 te Kootwijk(erbroek) tezamen en in vereniging met een ander opzettelijk een big van een wildzwijn heeft gevangen;
2. op 8 juni 2015 te Kootwijk(erbroek) tezamen en in vereniging met een ander opzettelijk een big van een wildzwijn onder zich heeft gehad in zijn auto.

Voor zover in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn deze verbeterd. Verdachte is hierdoor niet in de verdediging geschaad.

5 Het bewijs

De rechtbank grondt haar beslissing, dat verdachte het bewezen geachte heeft begaan, op de feiten en omstandighe-

